

Prachaticích!

Stížnost

Anny Zelenkové, choti ka-
xatele svobodné reformo-
vané církve v Husinci

proti výměru ze dne
2. listopadu 1894 č. 1500. —

Jednou

Velešlavné c. k.
místodržitelství!

Proti výměru slavného c. k. okres-
ního hejtmánství v Prachaticích ze dne
2. listopadu 1894 č. 1500, kterýmž mně na
základě staré politické ústavy uloženo
byla pokuta 10 zl. event. trest věze-
ní 48 hodin, podávám tímto

stížnost:

Odsouzení moje jest nesprávné a
přímo překvapující, a to jak po
stránce věci tak i po stránce prá-
vní.

Slavné c. k. hejtmánství neshledalo,
že bych činila nějakou špatnost,

že bych se svými přítelkyněmi se bavila
s ničím nezákonným. Bude-li chtít
ti říci pravdě příchod, musí o mne
vysvědčiti jen vše dobré a zejména bu-
de musit potvrditi, že v mém bytě se
děvčata za tou příčinou scházela, by se
mravnosti, ušlechtilosti a pracovitosti učí-
la.

Slavná státní správa přece působí
v povznesení a zmravnění občanstva, a
vědy ve školách, na katekách; kři-
žuje za tou příčinou za velké náklady
i tresty, a pomáhám-li já jejím
účelům, to naslakuje kriminál? To by
byla ovšem zvláštní státní správa.

Slavným úřadem jest asi v očích,
že jsme mezi sebou se bavily v Bohu,
o Jezu Kristu, a že jsme mluvily v
evangelium.

Evangelium to jest, proč mám

/.

byti trestána. Já se za svého Spasitele, toho ukřižovaného, pohrdaného Ježíše nestydím, já v Něj věřím, a také každé pronásledování i žalář snesu.

Slavní úřady se přesvědčí, myslím-li to se svým spášením a příkazem apoštola Petra, Skut. sv. ap. IV. 19. „slušeli více poslouchati lidí než Boha“ do správy. Nestydím-li se za Krista, není pro mne nečti podstoupiti trest.

Veleoslavní c. k. mistodržitelství za jisté zná 414 v. 5 V. kapitoly Skutků sv. ap. a nebude mu tudíž nápadným, že věřící člověk je pronásledován, rád protivenství trpí.

Když to nedokázaly martyrie Nero-
novy, když byly bezmocny španělské
inquisice, když nepomáhaly perseku-
ce poběloherské; kterak by to mohly

pokuty aneb 48 hodin vězení? -

Co se však týká právní stránky
v odpor vzatého výnosu, tu jest zá-
jímavo, že se slavné c. k. hejtmanství
muselo uchýliti k s. s. staré školní
politické ústavy.

Věle slavné c. k. místodržitelství má
zákony a já proto jen ve vsi struč-
nosti dovolím sobě poukázat, že
citovaný zákon již dávno základní-
mi zákony byl zrušen.

Článek 87. zák. p. ze dne 21. prosince
1864 č. 142 ř. z. praví zcela jasně, že vy-
učování domácí není ničím obmeze-
no a s. b. zákona ze dne 25. května
1868 č. 48 ř. z., že k vyučování soukro-
mému může si každý zvoliti koho
chce.

Ostatně v nijakém vyučování v
technickém slova smyslu nelze u

./.

mne mluvíti, neboť dívky, které mne navštěvují, nepodlíkají více škole, any jsou přes 14 roků staré a pak vedeme mezi sebou jen přátelský kover a řádné vyučování nemáme. Jest to pouhá nálectilá zábava.

Je takovito rozkovery nelze nazvat: ti vyučováním a že i naše specifický „rokovské“ zákony je připouštějí, to zna již i ten nejobyčejnější venkov.

Slavní úřady mají sice v rukou „hrovnou“ moc, avšak nad logikou a rozumem je každá autorita i autorita vládní bezmocnou.

Ja však chovám tolik naděje a důvěry, že ti, kteří jsou ustanoveni, aby byli strážci zákona a řádu jim stanoveného, zákon naplní.

V důvěře této uchyluji se ke veleslavnému c. k. místodržitelství

a prosím uctivě :

Velešlavné c. k. místodržitelství,
ráčím výměr slavného c. k. okresního
hejtmanství v Trachaticích ze dne
2. listopadu 1894 č. 1500 rušiti.

V Husinci dne 10. listopadu 1894.